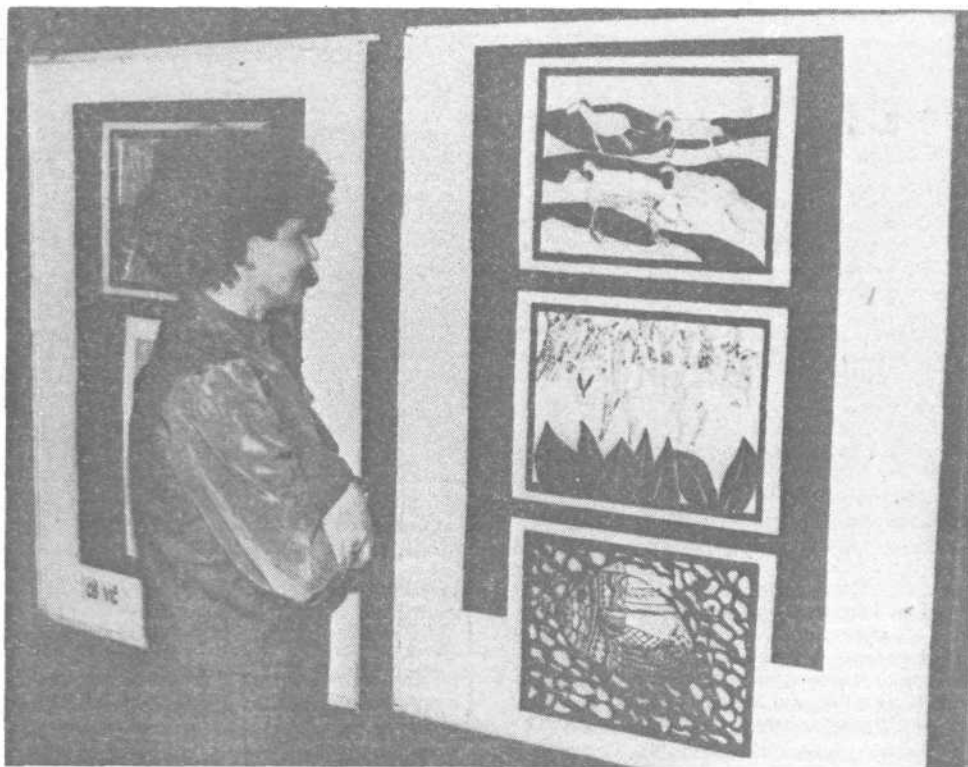

Z RAZSTAVE UČENCEV V OSNOVNI ŠOLI NA VIČU

Nenarejene poteze otroške ustvarjalnosti

Preprosto, nenarejeno, iščočje, neprisiljeno, prežeto s svojevrednostjo domišljije in percepcijo sveta, ki jo zmorejo le otroci.

Tako nekako bi lahko na kratko označili razstavo likovnih del otrok z različnih osnovnih šol naše občine, ki so jo v počastitev osrednjega slovenskega kulturnega praznika pripravili v prostorih OŠ Marjan Novak-Jovo na Viču.

57 likovnih del s 6 osnovnih šol in Zavoda za slepo in slabovidno mladino je predstavljalo teme, ki smo jih sicer že tolikokrat srečali na otroških risbah: imaginarne kompozicije iz otroškega domišljjskega sveta, znane like iz otroških slikanic in aktualne prizore iz našega vsakdanjika.

Tako nam je učenec Damjan Vester iz OŠ Preserje prikazal vso grotesknost vojne na Hrvaškem: tank JLA, za njim pa goreča, sesipajoča se hiša in mig 21 neke v zraku, ki spušča svoj smrtonosni tovor.

Jure Garbajs in Andrej Dolenec iz OŠ Horjul sta se lotila znanih junakov iz Twainovih povesti: Toma Sawyerja in Huckleberryja Fina. V podobni likovni tehniki – tisk s kartonom – pa sta neznan avtorja z iste šole upodobila »Zmaja Drendanja« in »Kekca«.

Namišljeni NLP Andreja Brozoviča iz OŠ Oskar Kovačič pa je bil tudi po mnenju zahtevnej-

ših obiskovalcev prava likovna mojstrovina. Iz nekakšnega kroglastega vesoljskega plovila je štrlelo kar nekaj parov rok – ena s puško, druga z žogo, tretja s fračo, zopet v drugi roki je bilo videti metlo, na nogah pa drsalke. Naš sončni sistem z NLP-jem neke med planeti (narisan s suhih barvicami) nam je približal tudi neznan mladi umetnik iz Zavoda za slepo in slabovidno mladino, medtem ko bi delo Blaža Vehovarja iz Preserje, zanimivo po svojem podajanju barv, lahko podpisali kar s »Sprehajalec«.

Ne kaže prezreti tudi delo Katarine Della Valle iz OŠ Trnovo (imaginarno kompozicijo z mestnimi damami tam neke s »fin de siecla« in nenavadnim zapelinom v zraku), podobno posrečeno risbo Alenke Šalej z iste šole, pa črnobeli linorez »Drevesa« Eve Strmšek in Helene Kotar iz OŠ Bičevje, risbo (s tušem) Bernarde Kunstelj iz OŠ Marjan Novak-Jovo na Viču in »trganko« Tine Volkar ter Nene Pulko iz OŠ Trnovo.

»Prav škoda je, ker je svoja dela tu razstavljalo le 6 šol, ko pa jih je v naši občini vendar kar 14. Razstava je vsekakor prijetna, tak odnos do otrok bi morali večkrat gojiti, ne samo za 8. februar,« je prireditev na kratko ocenila pomočnica ravnateljica na OŠ Marjan Novak-Jovo na Viču **Anica Vehovar**.

BRANKO VRHOVEC

Obvestilo staršem, ki želijo vključiti otroka v vrtec

Viški vrtci sprejemamo otroke v vrtec skozi vse leto. Največ prostih mest pa imamo septembra, ko sedemletni otroci vstopijo v šolo. Vpise za poletne in jesenske mesece opravljamo že v maju in juniju, da bi starši pravočasno imeli urejeno varstvo za svoje otroke.

Vse starše, ki želijo vključiti otroke v vrtec prosimo, da oddajo vlogo za vpis osebno, ali pa jo pošljejo na Upravo VVO, Tržaška 79 do 31. 5. 1992, ali v katerikoli viški vrtec.

Starše, ki želijo vključiti otroke v vrtec na lgu obveščamo, da sprejemamo vloge za vpis od 15. 4. 1992, ker želimo opraviti vpise otrok za ta vrtec že v mesecu aprilu.

Za starše bomo organizirali roditeljske sestanke in razgovore. Omogočili jim bomo ogled vrta, upoštevali bomo tudi njihove želje glede skupine ali vrta, ki bi jim najbolj ustrezal. V nekatere naše vrtece žal ne bomo mogli sprejeti vseh prijavljenih otrok zaradi prostorskih omejitev.

Če bi starši želeli dodatne informacije o vpisu v vrtec, nas lahko obiščejo v času uradnih ur.

Za dan in čas obiska se lahko dogovorimo in ga prilagodimo željam, če nas prej pokličejo.

DE Bojana Melika, Ul. XV. divizije 12., tel. 222-700; ponedeljek od 13.30 do 16.30

DE Vere Škraba, Galjevica 35; tel.: 211-200; ponedeljek od 12.00 do 15.30

DE Malči Belič I, tel.: 264-080; ponedeljek od 14.00 do 16.00

DE Malči Belič II, Tržaška 78; tel.: 265-066; ponedeljek od 13.30 do 15.30

DE Malči Belič III, C. na Brdo 30; telefon: 262-945; ponedeljek od 12.00 do 15.30

DE Rožna dolina, Ul. 27. aprila 12; telefon: 215-303; ponedeljek od 15.00 do 16.30

DE Sonje Vidmar I, Rezijanska 22; telefon: 323-110; ponedeljek od 13.00 do 14.30

DE Sonje Vidmar II, Pod bukvi 11; tel. 262-890; ponedeljek od 13.00 do 16.00

DE Trnovo, Kolezijska 11; tel.: 221-025; ponedeljek od 15.30 do 15.30

DE Angele Miklavc-Mami Vrhovci c. XIX/10; tel.: 267-183; ponedeljek od 13.00 do 15.00

DE Marije Novak, Nova pot 9; tel. 651-233; ponedeljek od 12.30 do 15.30

DE Milana Česnika, Jamova 23; tel.: 268-554; vsak drugi ponedeljek v mesecu od 16. 3. 92 od 12.00 do 15.30

Uprava VVO, Tržaška 79; telefon: 261-694, 264-880, torek od 13.00 do 16.30

Vse tiste starše, ki so vlogo za vpis že oddali, obveščamo, da bodo povabljeni v vrtec konec maja ali začetek junija. Hvala za sodelovanje.

Delavci

VVO Ljubljana Vič-Rudnik

Viški upokojenci za Hrvaško!

Bine Otorepec, prizadeveni aktivist in družbeni delavec, je v mesecu januarju dal iniciativo v okviru občinske zveze društva upokojencev Ljubljana Vič-Rudnik za zbiranje pomoči prebivalcem Hrvaške. Akcija je hitro stekla in viški upokojenci so zbrali kar 197 paketov – predvsem oblačil in hrane v skupni teži dveh ton in pol.

Od tega so v DU Horjul zbrali 82 paketov, v DU Polhov Gradec 47 paketov, škofjeloški upokojenci so v sodelovanju s področno Karitas pripravili 34 paketov, Dobrovočani 15 in Vrzdenci 14. To pomoč so prišli iskat pripadniki prve čete 57. bataljona zbor narodne garde in Marjan Cunjak – Odra iz Pokupskega območja jo je odpeljal. Ta pomoč – koordinacijo so vodili Anton Angeli iz Siska ter Antonija Stiglih in Zorica Blagojič – je bila posredovana v kraj Žajina in okolico,

v kraje, ki so v Petrinjski občini bili najbolj porušeni in kjer so ljudje najbolj ogroženi.

Viški upokojenci bodo s to pomočjo nadaljevali, seveda pa bodo sedaj zbirali druge vrste blago (kuhinske potrebščine...). V zahvalo pa jim organizatorji iz teh hrvaških krajev organizirajo obiske v času prvomajskih praznikov.

Obvestilo upokojencem

Društvo upokojencev Ljubljana Krim – Rudnik prosi članstvo, da do 30. marca 1992 poravnava v društveni pisarni svoje obveznosti (članarina, posmrtnina).

Uradne ure so vsak torek od 16. do 18. ure v pisarni Pot k ribniku 2.

Apeliramo tudi na nove člane, da pristopijo v naše vrste.

DU KRIM-RUDNIK

IZ ŠENTJOŠTA

Proslavili kulturni praznik

Še posebej smo ga hoteli obeležiti kot prvo praznovanje v državi, ki je končno od sveta priznana. O tem, kako smo svobodno zadihali, je z zanosom govorila Andreja Tominc.

Koširjev Marko je lepo povezal 1000-letno željo Slovencev s Prešernom, z njegovim delom in hotenjem po samostojnosti. Da ima vsak človek svoj prostor pod soncem in s tem pravico do svojega izraza je Ivanka Kavčič hotela povedati s Prešernovim Orglarjem, v katerem pravi Bog puščavcu: »pusti peti mojega slava, kakor sem mu grlo ustvaril.«

Kako bi bilo na svetu, če bi se ljudje tega zavedali. Domačinka Breda Kavčič-Dolenc, ki je prišla iz Žirov brat svoje pesmi, je požela velik aplavz. Za njo velja, da se vsak ptič najraje vrača tja, kjer se izvali. Njena hčerka pa je prisrčno zapela: Sem slovenska deklica.

Bredina sestra Anita je zelo prizadeto brala pesmi Lojzeta Grozdeta iz knjige Zamočani, katero je predstavila naša nova faranka Cvetka Strajnar. V nadaljevanju je ovrednotila svoje življenje v Šentjoštu. Tudi njena otroka Sara in Benedikt sta se postavila s staro pesmijo »Marička sedi na kamenju«. Pomagala jima je Erika Oblak. Irena in Katarina iz Smrečja sta prispevali pretresljiv recital, v katerem komaj spočiti otroci prosijo mame, naj jih vendar za božjo voljo pustijo živeti.

Nato je Ivanka Kavčič predstavila g. Antona Martina Slomška. Ovrednotila je njegovo delo s stavkom, v katerem se zrcali Slomškova duša. Njegovo srce je namreč bilo za slovenski narod do zadnjega diha. Z njegovo pesmijo »Eno ročko ljubim«, ki poje o ljubi zadovoljnosti, je hotela nakazati vsaj trenutno rešitev iz sedanjih krize. Ne smemo pozabiti, da so se Slovenci še v veliko težjih časih obdržali in preživeli. To pa zato, ker so živeli skromno in zadovoljno, Bogu vdano življenje.

Mama Breda je prebrala oporoko rojaka Jesenovcovega očeta iz Planine, v kateri prosi svoje sovaščane naj živijo kulturno in zdravo življenje. Predvsem pa jih je hrabil, naj se odločajo za večje število otrok. On jih je imel 17 in mama teh otrok še danes živi. Ona je živa priča o trdoživosti kmečkega človeka, kateremu se zdravo življenje obrestuje na stara leta.

Začeli in končali smo s slovensko himno. Na začetku jo je Lojze Oblak z velikim zanosom recital, na koncu pa smo jo stope zapeli vsi, stari in mladi.

Horjulski g. župnik Janez Smrekar je imel samo eno pripombo in sicer: očitno ste ena velika družina!

IVANKA KAVČIČ

Doživetje Kristofove razstave v Horjulu

Konec januarja je Horjul zopet doživel veličastno kulturno dejanje. Umetnik Franci Zupet-Krištof je rojstnemu kraju zopet prikazal svojo ustvarjalnost skozi preteklo leto 1991.

Bilo je slik kot še nikoli. Kot vedno so prevladovali portreti, precej pa je bilo tudi rož in nekaj krajini. Malo je vasi v Sloveniji, ki bi se lahko leto za letom ponasale s tako razstavo. Resnica pa je bila in bo, da mora – po sv. pismu iti prerok v deveto vas, da je spoštovan.

Nočem reči, da se Horjulci ne zavedajo, kaj imajo, pa vendar, na otvoritvi razstave jih je bilo bore malo. Pa se je bilo resnično vredno potruditi, saj je prepeval priznani ljubljanski oktet, umetnika Kristofa je zelo visoko ocenil g. Peter Kovačič-Peršin, ga. Vida Levstikova je z občutkom podajala Prešernove pesmi in nazadnje je ga. Jerca Mrzel mladostno zažarela s svojim edinstvenim prepevanjem Prešernovih pesmi. Umetniki velikokrat preživljajo v osamljenosti globoke travme, toda njihova nesmrtna dela nam lepšajo življenje. Pomislimo, kako pusti in prazni bi bili naši domovi, če ne bi bilo slikarjev, kiparjev in poetov. Resnično bi jim bili lahko malo bolj hvaležni za lepoto, ki jo nesebično sejejo, da jo lahko mi smrtniki žanjemo.

Krištof, zelo, zelo sem ti hvaležna za čudovit portret mojega pokojnega očeta; skozi tvoje roke, tvoj čopit, tvoje barve živi naprej.

IVANKA KAVČIČ

Pregovori horjulske doline v slovenski knjižni zakladnici

(Iz zapuščine Jožeta Mrzlikarja)

Le malokje imajo toliko najrazličnejših ljudskih pregovorov in izrekov, kot pri nas v Sloveniji. Kamenček v tem bogatem in deloma še neraziskanem mozaiku so prav gotovo tudi pregovori iz Horjulske doline, ki jih je že davnega leta 1945 zbral Slovenec kolektor, ohranil pa so se predvsem po zaslugi horjulskega vaškega kronista in navdušenega zbiralca **Jožeta Mrzlikarja**. Tako se je neznanemu horjulkemu talentu, ali pa kar več talentom, že kdove kdaj zapisalo:

»Kdor zatira stare običaje, ga zatira Bog.« »Lepota brez pameti je pusta.« »Kjer ni mirnih ljudi, tam ni božjih otrok.« »Kdor se med trnjem plazi, hlače raztrga.« »Bos ne hodi v trnje.« »Solza pobožnemu ne pade na tla, v večnost puhti.«

Bogata z ljudskimi pregovori je tudi sosednja vasica Lesno Brdo. Tu so se ohranili naslednji pregovori:

»Mirna vest je najboljšje zglavje.« »Bog ne potrebuje šibe, ampak hudobnega človeka, da nas tepe z njim.« »Dober je domek, če ga tudi ni več kakor za en bobek.«

BRANKO VRHOVEC

Zadovoljni otroci na Zapotoku

Sneg, teloh in veliko gibanja na svežem, čistem zraku je značilnost bivanja naših najmlajših otrok na Zapotoku.

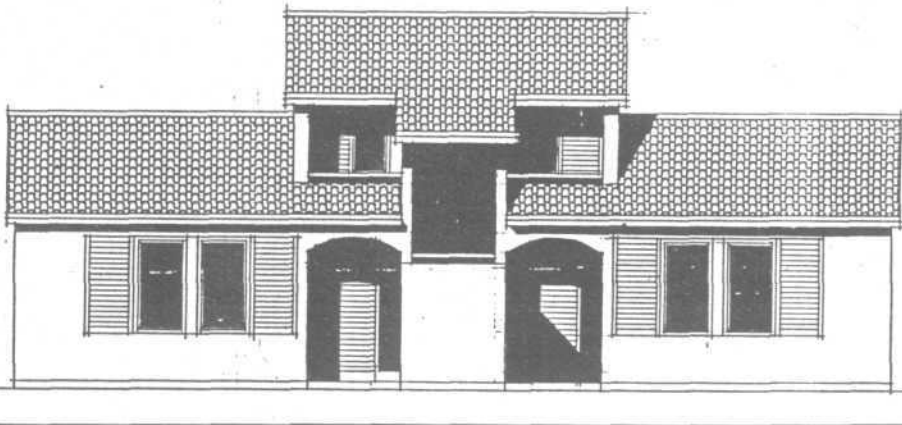
Od začetku januarja, ko smo pričeli z zimovanji, pa do danes se je v 7-dnevni terminih zvrstilo cca 320 otrok, od konca zimске sezone točno do 28. marca pa bo na zimovanje odšlo še 110 otrok. Kljub vsakodnevno težji finančni situaciji, se starši in VVO odločajo za bivanje svojih varovancev izven domačega kraja, kar je posledica odličnega počutja otrok na Zapotoku. V času bivanja v domu pod Kureščkom otroci spoznavajo naravno okolje, ter življenje in delo na kmetiji in tamkajšnje živali, stik

s preprostimi ljudmi, kar je za večino mestnih otrok novost. V veliko zabavo pa jim je tudi dogajanje okoli zakurjene velike krušne peči, kjer jim naša »teta« Rezka pokaže, kako se v njej peče kruh.

Ob povratku domov pa otroci naberejo za svoje mame tudi lep šopek teloha.

Prijetno presenečenje

S prvimi znanilci pomladi na Zvezi prijateljev mladine Ljubljana Vič-Rudnik že pripravljamo poletno bazo PACUG. In kaj bo letos novega, vam pove pogled na spodnjo sliko.

Bobri v ljubljanskem živalskem vrtu

Potem ko je bil ljubljanski živalski vrt nekaj časa brez bobrov, so se zdaj te ljubke zobate živali spet vrnilo pod Rožnik. V novi ogradi, ki je le malo proč od jastrebov in krokodilov, v njej pa skorajda ni betona, spet čofotajo štirje kanadski bobri (dva odrasla in dva mlada), ki so jih dobili iz Zürich.

Živali so bile že prvi teden sila delavne: zgradile

so jez in si izkopal bivališče pod zemljo (z vodom pod vodo), kjer prežidajo večji del dneva.

Med novostmi ljubljanskega živalskega vrta naj omenimo tudi mladiča nilskega krokodila (dobili so ga iz Maribora), če bo vse prav, pa bodo letos dobili tudi kozoroge, gamse in dvogrbno kamelo.

B. VRHOVEC